

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazeta“ ese:
Martii'a, Joui'a si Sambat'a.

Prețul abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
3 fl. 50 cr. Tieri' externe pe siese luni 14 fr. pe
anu 28 franci.

Anulu XLIV.

Se prenumera:
a postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 or. si timbru de 30 cr.
v. a. pentru facare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primescu. — Manuscripte nu se
retramitu.

Nr. 120.

Mercuri 21 Octobre | 2 Novembre

1881.

Brasiovu, 21 Octobre.

In momentul, candu omulu revansiei, conducătorulu partidului domnitoriu in Françi'a, energicul si ambitiosulu Gambetta, alu carui nume ajunge spre a desteptá neincredere si temere la Germani, in momentul, candu acestu barbatu de statu ia frânele guvernului francesu in man'a s'a, organulu cancelariului germanu este in positiune de a anuntia „urbi et orbi,“ cá cumetrii austro-germani au mai cástigatu unu aliatu in persón'a Regelui Italiei.

Ori si cine trebuie se dè dlui de Bismarck testimoniuulu cá scie se previna evenemintele asié, cá se nu'lu afe niciodata nepregatitu. Nu incupe indoiéla, cá cancelariulu germanu a lucratu multu pentru cá se faca posibila apropierea Italiei de Austri'a asié cum vedemu cá se realizéza acuma prin visit'a ce au facut'o Soveranii Italiei monarhului nostru.

Dupa ce se recisera relatiunile cabinetului germanu cu Russi'a, principele de Bismarck cautá sè se asigure contra unui atacu, ce ar' fi urmatu contra Germaniei, deodata dela ostu si dela vestu si Austro-Ungari'a singura nu-i oferea acésta garantia. In casulu unui resbelu, Itali'a ar' fi pututu se tiena in siacu mái tóta ostirea austro-ungara, asié cá, abstragendu dela elementele slave nemultumite din intru, puçine fortie ar' fi mai remasu disponibile, pentru cá monarchi'a nóstra se alerge in ajutorulu Germaniei. Intr'aceea inse, gratia uneltiriloru revolutiunariiloru din Russi'a, s'a restabilitu amicitia vechia a Prussiloru cu Russii la Danzig, si Berlinulu a inceputu a se arató mai indiferentu façi'a de Itali'a.

Cu multu inainte de intalnirea dela Danzig a fost vorb'a de visit'a Regelui Italiei la Vien'a. Deodata inse nu s'a mai facutu pomenire de ea. Abia dupa reinvierea aliantei germano-russe faim'a se lati din nou, pèna ce acea visita deveni unu faptu implinitu. Cum se ne esplicamu acést'a?

In mesur'a aceea, in care cei dela Berlinu, dupa reimprospetarea amicitiei loru cu Russi'a; devenira mai indiferenti façi'a de Itali'a, cei dela Vien'a se sileau, cá se realizeze planulu primitivu de aliantia cu Regatul apusanu. Se asigura, cá cabinetulu austriacu nu a prea fost incantatu de schimbulu asigurariiloru de amicitia dela Danzig si probabilu, cá prin aliantia cu Itali'a a voitu sè preintimpine si pericolele, ce ar' puté resultá pentru monarchi'a poliglota din intimitatea germano-russa; de alta parte Itali'a, fiindu certata cu Françi'a din caus'a Tunesiei, nu voiea se remana izolata si asié s'a implinitu dorinti'a baronului Haymerle si Vien'a a avutu bucuri'a de a poté salutá intre zidurile ei si pe Soveranii Italiei.

Acuma principiulu de Bismarck, cá celu mai tare, se folosesce de situatiune si declara in organulu seu cu mandria cá ceea, ce s'a inceputu in Vien'a, se va continuá in Berlin, si cá „in curendu se va poté proclamá in afara alaturarea Italiei la aliantia germano-austriaca.“

Uade va remané inse Russi'a? Eata grav'a intrebare. Déca amicii amiciloru nostri sunt si amici nostri, atunci si Russi'a trebuie sè se numere intre ei, pe câtu timpu va fi amic'a Germaniei. Si déca va fi si Russi'a in acésta aliantia, apoi nu intielegemu, cum atâtea interese divergente s'ar' poté impacá fia si numai pentr'unu timpu mai indelungatu.

Déca legatur'a d'intre cele patru mari puteri n'ar' avé aitu scopu, decâtu suprimarea tendintiloru révolutionare, ce se manifesta pretutinden in mesura totu mai mare, atunci rezultatulu ei ar' fi poté si mai problematicu, déca Françi'a nu s'ar' alaturá si ea la acésta aliantia.

Cu tôte asigurariile dela Berlin, este mare importantia Françiei pentru constelatiunea actuala politica. Noulu ministeriu Gambetta va luá negre-

situ o atitudine multu mai chiara si energica cá guvernele trecute si astfelu se va limpedi, credemu, in curendu confus'a situatiune européna.

Dela atitudinea Françiei va depinde multu viitorea grupare a aliantiloru si in momentul de periculu se va vedé care dintre puteri este amic'a adeverata a monarchiei nóstre. Deocamdata ne bucuramu de pace, dér' nu trebuie se uitamu, cá acést'e este o pace inarmata, ceea ce o face se n'aiba decâtu insusirea unui armistitiu mai indelungatu.

Cronic'a evenimentelor politico.

Sambata in 29 l. c. Maiestatea S'a a primitu in audientia pe membrii delegatiuniloru, in palatulu din Vien'a. Antaiu a fostu primita delegatiunea ungara, din consideratiuni de ospitalitate, conformu usului de pèna acuma. Presedintele delegatiunei, cardinalu Lud. Haynald, salutá pe monarchu printr'o vorbire scurta in care dupa ce accentuá fidelitatea si alipirea cátra tronu, facu o reprivire asupra dileloru festive ale cununiei printiului mostenitoriu Rudolf, reinoindu urárilu pentru fericirea parchiei princiare. In fine esprimá multumirea pentru bunele relatiuni in care se afla monarchi'a cu celelalte puteri, ceea ce face a se sperá cá pacea va fi sustienuta. Acést'a nu va fi fara influentia asupra lucrariloru importante ale delegatiunei si póte contribui la usurarea sarcineloru mari, cari nu stau in proportiune cu starea economica si cu averea materiala a „imperieloru si a popóreloru.“

Maiestatea S'a a respunsu :

„Asigurarile de fidelitate si felicitariile cu cari reamintiti nunt'a fiului Meu, au causatu animei mele multa bucuria. Primiti cordial'a Mea multamire. Unele dificultati, cari se ivisera cu privire la esecutarea unoru puncte ale tractatului dela Berlinu, s'au resolvatu in modu fericitu si pacea européna este cu atátu mai intarita. Acestu resultatu favorabilu e a se multumi in prim'a linea conlucrarei sincere a poteriloru europene, a caroru nisuintia este consolidarea stariloru in Orientu. Guvernulu Meu a recunoscutu de a s'a suprema datoría a sprigini si cultiva acésta conlucrare. In acésta nisuintia a fost sustienutu prin bunele relatiuni ce esistá intre puteri si monarchia si prin semtiulu generalu despre necesitatea pacii. Proiectele guvernului Meu corespundu acestei linistitóre situatiuni. Chieltuielile pentru armata receru sarcini mai mari, numai in mesur'a aceea, in care o pretinde neaperatu continuarea lucrariloru incepte séu procurarea de materialu spre complectarea poterei armate. Administrarea Bosniei si Herzegovinei nu ingreunéza nici acuma finacele monarchiei. Silintiele consecvente ale guvernului Meu de a asigurá in aceste tieri ordinea si linistea si de a inaintá desvoltarea spirituala si materiala, au dobènditu deja pèna acuma successe imbucurátore. Suntu convinsu cá si D-vóstra veti procede la lucru cu aceeasi petrudere si cu acelasi patriotismu cá delegatiunile trecute, si dorinduve sporu la lucru ve bineventezu cu cordialitate.“

Dupa ce Ministrulu-presedinte a prezentatu pe membri delegatiunei, Monarhulu s'a retrasu in apartamentele sale.

Mam'a Regelui Carolu A. S. Principesa de Hohenzollern, a adresatu dela Weinburg cu data 11/23 Oct. urmatóri'a epistola d-lui presedinte alu consiliului de ministri, pe care ministerulu cu fericire o pune sub ochii natiunei :

„Domnule presedinte !

Cu cea mai viua parere de reu amu parasitu tier'a romanésca unde amu gasitu o primire care a miscatu adèncu anim'a mea de mama.

M'amu convinsu, prin mine inse'mi, de iubirea ce Romanii au pentru scumpulu meu fiu, si acést'a convingere me face fericita si mandra.

Voiu pastrá nestèrsa amintirea timpului ce amu petrecutu in scump'a si frumós'a vóstra tíera, carea Regele si Regin'a apartienu cu anim'a si cu sufletulu.

Nu voiu uita nici odata dovedile de simpathia cordiala ce Capital'a a bine-voitu a 'mi aretá, si la care au luat parte, cu atáta caldura, locuitorii din tôte partile tieriei, pe unde amu trecut.

Ve rogu, d-le presedinte, fiti interpretulu simtiemintelor me de profunda recunoscintiu catra toti aceia cari au tinutu se 'mi probeze iubirea si devotamentulu ce au pentru Regele, fiula meu iubit. Acést'a este cea mai dulce respata a sacrificiiloru ce Romani'a crede, cu dreptu cuventu, cá amu facutu pentru dens'a.“

Fica presedintelui Republicei francese Grévy a serbatu dilele aceste cununi'a ei cu subsecretariulu de statu Wilson. Din acestu incidentu Regele Carolu a adresatu d-lui Grévy urmatóri'a telegrama :

„Cu ocaziunea casatoriei ficei vóstre prea iubite, ve rogu se primiti cele mai bune urari din partea mea si a Reginei, pentru fericirea acestei uniri.“

Dela Paris ne sosese scirea importanta cá presedintele Republicei Grévy oferindu din nou dlui Gambetta presedintia ministeriului, acést'a a si primit'o Dumineca. Gambetta va posesede deplina libertate de actiune si va poté se póte presidiulu cu séu fara potofoliu.

Asupra deschiderei camerei francese i se anuncia diarului „N. fr. Presse“ din Paris 28 Octobre: Astadi s'a deschisu camer'a francesa. Deja in prim'a siedintia a fost provocatu unu scandalu mare. Stang'a estrema voindu adeca se impedece alegerea lui Gambetta de presedinte provisoriu, a voitu se faca o motiune, cá sè se proceda neamanatu la alegerea definitiva de presedinte, a insarcinatu pe Louis Blanc cu propunerea. Blanc voiea se vorbésca dér' presedintele de etate Guichard (de 78 de ani) nu voiesce se-i dè cuventulu. Presedintele declara cá déca ar' dá cuiva cuventulu s'ar' nasce o discussiune si acést'a nu e la ordinea dilei. Mare sgomotu intre estremi. Presedintele chiama pe unu vorbitoriu la ordine, altulu voiesce sè se urce la tribuna dér' nu'lu lasa huissierulu, atunci ilu da cu puterea la o parte si ocupandu tribun'a incepe a vorbi. Majoritatea camerei inse face o galagia grozava si'lu impedece de a vorbi. Cei din drépt'a (monarchistii) ridu strigandu in batjocura: „Vive la République“. Intre sgomotu si strigari s'a facutu alegerea. Gambetta a intratu in sala mai tardiu dupa ce se domolise scandalulu; elu fù felicitatu din tôte partile. Intr'aceea cetl presedintele o depesia cátra ministerulu de resbelu, venita din Tunis, care anuntia ocuparea orasiului Kairouan de cátra trupele francese (Spre mirarea exministrului tunesianu Mustafa Beu Ismail, care era de façi'a scirea acést'a a fost primita de cátra monarchisti cu risete, ear' de cátra ceilalti cu o tacere profunda.)

Resultatulu alegerei biroului publicandu-se apoi s'a constatatulu cá Gambetta a primitu 317 voturi, ér' Brisson 29, cá presedinte. De vice-Presedinti au fost alesi Brisson si Philippoteaux.

Intr'o corespondintia dela Petersburg a diarului „Telegraphulu“ se serie urmatórele: Capital'a russa se afla divisata in 120 sub-comisii politianesci secrete, cari suntu dirijiate de cátra prefectulu insusi, avendu missiunea a supraveghia casele si locuitorii loru, din punctulu de vedere politicu. Celebrulu satiricu rusu, d. Saltikoff, avú mare dreptate, cându declara intr'una din satirele sale, cá sfant'a Russiz negresitu va ajunge la idealulu ei supremu, adeca la o stare interióra, candu fiacare locuitoru alu ei voru veni câte duoi sergenti. Dupa calculele unui omu fórte competentu d. C....,

Petersburgulu în momentul de față numera 17,000 mii sergenti, înregistrați și uniformați și 3780 membrii ai poliției secrete asié, ca totalulu, cum vedeți trece peste 20,000. Frumósă stare! O societate care are trebuința de o armată intréga politianésca. Der' ce e mai caraghiosu, sub supraveghierea acestei poliții se operéza activitatea cea mai febrilă a partidului revoluționar. Eata-ve de exemplu o nouă proclamatiune a comitetului executiv, care a așerutu Luni, 17 Octobru lun'a curentă. Acést'a proclamatiune, adresată către imperatulu, a fostu gasită de către poliția lipită prin tóte stradele. asemenea ea fú distribuită și pe la redacțiunile diareloru din capitală, și de siguru că și provincia are partea sea, "Estragemu din acést'a proclamatiune următoarele pasage:

"...Ne adresamu pentru ultimă data către Maj-Vóștra în numele intereselor țierei nóstre te sumamu. Sire a cugetá. Partidulu revoluționar a așteptatu destulu timpu, pentru a'ti dá putința de a analizá seriosu starea acestei țiere nenorocite. Clamorile poporului asupritu, durerile fratiloru martirisati, prapasti'a în care se afla împinșă țier'a, ne chiamă, Sire, la împlinirea datoriiloru nóstre, man'a fanaticului stringe cu o forță nervósă pumnalulu vindicativu; Sire contra fanaticiloru nu suntu legi! Pentru fanatici nu esistu starile! Fanaticulu nu se teme de mórte; elu 'i suride.

"Ne adresamu către tine, Sire, uitandu pentru momentu, că tu esti represintantulu acestei tiranii, care fú nenorocirea țierei nóstre, că tu esti descendentulu celoru cari facura atálu reu poporului nostru. Ne adresamu către tine că cetățianu către cetățianu. Inabusesce simțimentulu de ură legitimă ce te cuprinde față cu noi și cugeta. Cugeta fiindu-că momentulu e supremu.

"Eata și condițiunile nóstre, pe care 'ti le-amu înmânatu deja odată; fara aceste condițiuni nu este posibilă intrarea activității nóstre pe o altă cale, de câtu pe cea îmbracisiată pēna acum:

1). Amnesti'a generală pentru tóte crimele politice, fiind-că aceste crime fura facute pentru împlinirea datoriiloru cetățianesci către țiera.

2). Convocarea represintantiloru poporului rusu, cari suntu datori a însestra țier'a cu o constituțiune compatibilă cu trebuințele vietiei contimporane ale imperiului.

"Credemu de datori'a nóstră a 'ti aminti că legalisarea puterii supreme a Tiariloru póte fi făcută numai și numai printr'o represintatiune națională, alésă liberalmente de către poporulu însusi. Și fiindu asié alegerile trebuie se fia facute cu tóta libertatea fara nici o restricțiune participandu tóte clasele poporului; pentru acést'a înainte de alegeri, Sire, sunteti datori a decretá: libertatea deplină a presei a cuvântului și intruniriloru.

"Asié déru, Sire, hotărăsece. Înaintea ta suntu deschise două drumuri, dela tine depinde alegerea. În ceea ce ne privește, noi vomu stá la o parte și vomu așteptá din'a încoronării tale."

Acést'a proclamatiune, se dice a petrunsu și în palatulu de la Gátina. Imperatulu este indignatu și îngrijitu curtisani și siefulu supremu alu poliției secrete au pusu totul în picioru pentru a descoperi prin ce modu a petrunsu esemplarul suscitáti proclamatiuni în locuința Tiarului. . .

Min'a descoperită sub canalulu Moika s'a doveditu a fi o lucrare, care datéza de cincidécii luni. Cas'a cu care a fostu pusă acést'a mină în comunicație fú perchisitionată dela acoperisulu pēna la temelie; cu acést'a ocaziune s'au arestatu studenți și o domnișóra, totu aparținendu familiiloru nobile. Asupra arestatiloru s'au gasitu o multime de proclamatiuni nihiliste, dér' nici unu singuru esemplaru din proclamatiunea recentă. . . Z.

Cestiunea Dunaréna.

"Le Renseignement parisien" scrie în cestiunea Dunării următoarele:

La 7 Novembre Comisiunea europeană se va întruni la Galati. Romanii sunt firesce fôrte preocupati de hotărârea ce se va puté lua în cestiunea Dunării. Cestiunea acést'a e tema dilnică a discuțiiloru diareloru din Bucuresci. "Romanulu" mai cu séma espune cu o mare putere logică drepturile Romaniei. După ce arată, că nici în protocoalele tractatului dela Berlin, nici în tractatulu încheiatu între puteri nu se face cea mai mică mențiune de o comisiune mixtă séu de preponderanți'a vre unui statu asupra Dunării, "Romanulu" declară, că din contra resulta din desbaterile congressului precum și din tractatulu dela Berlin însusi în chipulu celu

mai absolutu și mai categoricu, că executarea reglementelor de liberă navigatiune și de poliția fluvială pe Dunare în partea riului dintre Portile-de-Fer și Galati, e lasată cu totul în sarcin'a stateloru țiermurene: Romania, Serbi'a, Bulgari'a. Mai multu încă; sollicitudinea Europei de-a împedcá preponderanți'a unei singure puteri asupra riului a mersu atātu de departe, încātu atunci, cându baronulu Haymerle a propusu în sinulu congressului de-a încredința supraveghierea executării reglementelor de liberă navigatiune și de poliția fluvială unui singuru comisaru, delegatu de către Comisiunea europeană, congressulu a trecut peste propunere, de téma de-a nu încurajă prin asta actiunea izolată a unei singure puteri pe Dunare în pagub'a celorlalte.

Diarulu francesu ajunge apoi la următoarele concluziuni:

Situatiunea Romaniei e dificilă, pentru că Austro-Ungari'a dá o importanță capitală propriei sale dominațiuni pe Dunarea de jos. Ea e susținută de Germani'a în pretensiunile ei. Russi'a e firesce opusă pretensiunii Austriei asupra Dunării de jos. În privirea acést'a Angli'a este, de și pentru alte cuvinte deosebite, totu de părerea Rusiei. Totulu atérna la urm'a urmelor de resoluți'a, ce voru lua în definitivu Franți'a și Itali'a.

Franți'a, într'unu sentimentu excesiv de conciliare, a propusu unu proiectu, care fara a acordá imperatiiei austro-ungare totu ce ea cerea, e consideratu totusi de către Romani că o propunere, ce sacrifică interesele lor esențiale.

Itali'a, care în atâtea împregiurări a aratatu cea mai simpatică bună-voință pentru Romani'a, a înclinatu în partea Austriei în timpul din urma. Nu e probabilu, că după intalnirea regelui Italiei cu imperatulu Franciscu-Iosifu la Vien'a, acést'a înclinare a Italiei se scadá; ea va cresce din contra.

Va fi durerosu, că Romani'a într'o cestiune, de care atérna desvoltarea ei economică, se fia parasită de către Occidentu la portile Orientului.

Amu voi se credemu, că Occidentulu întregu va întielege în sfârșitu, că pe Dunare interesele Romaniei sunt ale Occidentului însusi."

Suveranii Italiei în Vien'a.

Regele și Regin'a Italiei au împințatu o primire strălucită în Vien'a. A două di după sosirea lor în capital'a Austriei, a fost mare revista militară, conformu cunoscutei programe. După revista Maj. S'a Imperatulu a conferitu Regelui Umberto comand'a de onóre a regimentului de infanteria 28. Regele Umberto a salutatu îndată prin telegrafu regimentulu, ce se afla cu stațiunea din Budweis, a caruia colonelu a plecatu la Vien'a spre a mulțami în persóna.

În 29 Octobru a fost mare venătoare de epuri. Nu mai puțin de 800 epuri au fost împușcati cu totul și afara de acést'a multe patérnichi. Regele Umberto se dice, că ar' fi împușcatu 178 de epuri și numai două patérnichi, unu asemenea rezultatu se fi dobânditu și printiulu Rudolf. În timpul candu Regele vená, Regin'a Margherit'a visitá academiile, museele și atelierelē pictoriloru Makart și a profesorului Canon.

Sér'a (în 29 Oct.) a fost mare prandiu de gală. Majestatea S'a imperatulu a redicatu cu acést'a ocaziune urmatoriulu toastu: "Multiamindu Majestatiloru Vóștre de amabil'a vóștră visită, dovéd'a unei amicții sincere și durabile, beau în sanătatea Majestatii Sale Regelui Italiei, a Maj. Sale Reginei și a familiei regale." Maj. S'a Regele Italiei a respuns la acést'a: "Miscatu fiindu în modu deosebitu de primirea afectuósă, ce am împințat'o aci eu și Regin'a, beau în sanătatea Maj. Sale Imperatului și Regelui a Maj. Sale Imperatesei și Reginei și a familiei imperiale și nutrescu cele mai bune dorințe, pentru că relațiunile atātu de cordiale cari din norocire esistu între popórele nóstre se devina totu mai strinse pentru prosperitatea țieriloru nóstre."

Toasturile s'au ținutu că de obicei în limb'a francesă. După prandiu a fost mare reprezentatiune la opera, care era feericu iluminată. Pe la 8^{1/2} sosira Regele și Regin'a Italiei și fura caldurosu împințati în loge'a imperatésca de Maj-S'a, de prințulu Rudolf, prinsele Stefani'a, Gisella, de ducele de Bavari'a și archiducele Carolu Ludovicu.

Primariulu dela Rom'a a telegrafatu primariulu Vienei multumindu pentru amical'ă primire a Suveraniloru Italiei, la acést'a manifestatiă a respunsu îndată primariulu Vienei.

Se scie că Regele Umberto avea multă simpatie către repositulu baronu Haymerle, care pe timpul candu era ambasadoru austriacu la Rom'a se silea de a stringe relațiunile amicabile dintre Austri'a și Itali'a. Haymerle a pregătitu apropierea Italiei de alianți'a austro-germană. Dreptu recunoscintiă Regele și Regin'a Italiei au făcutu acuma o visită veduvei baronului Haymerle. Regin'a Margherit'a a serutatu pe baronés'a și Regele i-a serutatu man'a. Îndată după suveranii Italiei baronés'a Haymerle a primitu și visit'a Imperatesei Elisabet'a, care serutandu-o 'i a disu: "Prin mórtea prea timpurie a baronului perduramu multu!"

În 30 Octobru Regele și Regin'a Italiei au luat parte la unu dejunu datu în onóre lor de către ambasadorulu italianu la curtea de Vien'a.

Guvernulu ungurescu și naționalitățile.

Discursulu deputatului Adolf Zay.

(Urmare.)

"Dér' acuma nu e întrebarea, déca legea de naționalități e drépta și liberală, au ba. Cetățianii nemaghiari din acéstă patriă comună, avēdu în vedere pacea care este bas'a ori și carei desvoltari, s'au multumitu cu acéstă lege (?) câtu de aspră și de nedrépta și este ea. Ei nu se plāngu astadi că legea e aspră, ci că și asié, cum pecatele este, nu se practica după cuviința de guvern și de organele sale. D-lu ministru-presiedinte a evitatu cu precauțiune acéstă plāngere, de óre-ce consciința s'a 'i spusă câtu este ea de întemeiată. Nu póte fi nimicu mai deprimatoru și mai de rusine pentru unu statu, decâtu atunci cându este silitu elu însusi se marturisésca, că legile sale suntu în potriv'a vointei comune, în potriv'a lui însusi; inse mai deprimatoru și mai rusinosu lucru este atunci, cându legea vatămă nu este altu-cev'a, decâtu împlinirea unei promisiuni făcute într'unu timpu nefavorabilu, va se dica, candu prin urmăre observarea ei strictă este cestiune de onóre.

Déra în legea de naționalități, care se țiene tocmai de acéstă categorie, nu esisté paragrafu, care se nu fi fostu calcatu de guvern și de organele sale. Se vorbescu concretu; se luamu d. e. § 6 alu art. de lege 44 din 1868, prin care se hotărăsece, că oficialii municipali se întrebuinteze în jurisdicți'a lor față de comune, corporatiuni și particulari limb'a acestor'a; după câtu știu eu inse acestu paragrafu nu se observa nicăiri — oficiile comitatense, chiaru, unde vice-comitele nu este maghiaru, cá d. e. în comitatulu Brasiovului, alu Sibiului séu alu Timisului, comunică cu comune nemaghiare și cu particulari nemaghiari numai în limb'a ungurescă. Se mergemu mai departe: § 7 dice, că ori și cine póte se se adreseze la judecatoriile de prim'a instanță personalu în scrisu séu verbalu în limb'a s'a maternă. Ei bine! spuneti-mi, ve rogu, déca d. e. aici în Budapeșta, unde populațiunea chiaru și astadi partea cea mai mare este nemaghiară, 'ti se primesce la judecatoriile cercuale o harthia în limb'a germană? Diceti ba! dér' eu adaugu, că judecatoriile de aici au despretuitu acestu paragrafu din lege cu atātu terorismu, încātu unu privatu nici nu ar' cutezá se prezenteze unu actu nemaghiaru la judecatori'a cercuală; § 8. prevede, că în casurile, candu nu este de lipsă întervenirea vre-unui avocat, cestiunea trebuie se se resólve în limb'a particulariloru — constatezu inse, că acést'a nu se întempla nicăiri. Se prescrie mai departe judecatorului de a ascultá partile și martorii în limb'a partiloru, în procesele penale inse se estinde acést'a asup'ră întregi proceduri; procesulu verbalu trebuie se se scia în limb'a ce-o voru alege partile. Constatu, că nicăiri nu se întempla acéstă, ci peste totu se întrebuintéza, la ordinulu ministrului de justitiă, numai limb'a maghiară. În deosebi ordonéza § 8, că citațiunile și resoluțiunile la înfașisari se se facă în limb'a partiloru private. În tóta Ungari'a nu esiste judecatoriă de prim'a instanță unde se se pună în lucrare acéstă dispoziție. Se facemu unu pasu mai departe: § 9. alu legeri de naționalitate dispune, că prăceșă de pēna acum'a se se continue pēna la organizarea definitivă a judecatoriiloru de prim'a instanță și pēna la introducerea procedurii verbale, directe, la tribunale; și acést'a se se observe și la procesele, ce se pórta cu intervențiunea avocatiiloru. Acum'a, de și dlu ministru de justitiă n'a fostu în stare nici de a regulá definitivu tribunalele, nici de a pune în lucrare multu agitát'a introducerea a procedurii orale, imediate, totusi avú tristulu curagiu de a ordoná însusi violarea §-lui 9 și eliminarea totală a limbiloru nemaghiare din procesele purtate cu avocati — numai și numai după placulu seu, împotriva evidentei dispozițiunii a legeri. Mai departe ordonă § 11, că în cauzele ce se referescu la cartile funduare resoluțiunile și estrasele sunt a se scrie în limb'a vorbită de particulari; dér' nici chiaru în acele ținuturi unde locuescu numai nemaghiari, séu unde acesti'a sunt în majoritate, nu se dau resoluțiunile decâtu numai în limb'a maghiară. și în chipulu acest'a asiú puté areta onor. camere, déca m'asiú aflá în loculu și în momentulu potrivit, la ori și care din paragrafi legeri de naționalități, ca chiaru puținale garanții pe care le dá legea cetățianiloru nemaghiari devinu ilusorice în prăcea, și ca gu-

vernulu caruia 'i place a se numi liberalu si care pune condeie platite se istoriscesca feiu de felu de minui despre liberalitatea legiloru nostre si a dispositiuniloru ce se iau fačia de nationalitati — ca acestu guvern, dicu, nu indeplinesce de locu prescriptele favorabile nemaghiariloru, ci le calca in picioru.

Onorata camera! Asié respectéza legile regimulu actualu, acést'a este loialitatea si tactic'a dlui ministru-presidentu fačia de nationalitati; a acelu domnu ministru-presidentu, care declará alaltaieri cu unu neimitabilu tactu politicu, ca va scuturá nitielu cococulu d-lui Politu, cá astfelu se chiarifice cestiunea nationalitatiloru adusa de elu, si care totodata cutéza a afirmá, ca sub parintésc'a s'a ocármuire au incetatu ingrigirile si temerile nationalitatiloru, ca elu a fostu acel'a care le-a indeplinitu dupa cuviintia cererile, ca elu a restabilitu pacea interna si a impacatu némurile Ungariei! Póte fi o satira mai amara, o insielatiune mai cu ferfoiu? — Din parte-mi asiú dori din adenculu animei mele, cá de astadata dlui ministru presidentu se fi spusu adevverulu si némurile Ungariei se fia in adevveru linistite si multumite, prin urmare statulu se fia consolidatu. Asiu dori — dér' nu potu crede, cáci cunoscú faptele d-lui ministru si urmarile loru, si acestea me facu se me temu, ba chiaru se predicu, ca cuvintele densului nu se voru 'dovedi de adevverate candu complicatiunile orientale voru luá dimensiuni din ce in ce mai mari pèna se voru apropiá de marginilo patriei nóstre, in care, gratia pecatelor guvernului nostru, voru gasi atatea materii usioru de aprinsu, incatu pacea statului va fi periclitata. Desi sciú si declaru, ca nimicu n'aru puté fi in stare a reci mai tare animile cetatianiloru patriei nóstre fačia de statulu loru decatu nelealitatea cu care este insocita ori si ce mesura ce o iea guvernulu nostru fačia de nationalitati: totusi dorescu si sperezu ca fiii nemaghiari ai statului, in care ne aflamu nu voru fi indemnati prin politic'a cea nebuńesca si pecatósa a cabinetului, a slabi in credintia si devotamentulu loru fačia de patria, ci voru cautá mantuirea, viitorulu loru in ea, in bun'a ei intocmire si ocármuire.

Déca inse d-lu ministru crede séu pretinde a crede, cá acestu scopu s'ar' poté atinge mai usioru prin midilócele, ce densulu este obicinuitu ale intrebuintia: atunci este cuprinsu de-o fatala ratacire séu propaga o asemenea retacire. Scimu noi fórté bine cá d. ministru-presiedinte nu este amiculu succeseloru morale; cáci elu incungiura intielegerea, impacarea, desteptarea de incredere si alipire si practica numai dué midilóce: b a c s i s i u l u s e u s f á r m a r e a („a konczot vagy az eltipzást“).

Astfelu i-ar' fi concesu a ademeni prin vorbe dulci, favoruri, si totu felulu de bacsisiuri elementele accesibile d'ntre nationalitati — cáci durere si intre aceste se afla esistintie catilinare — facédu din ele unu radiemu alu regimulu seu intre nationalitati si dandu in modulu acest'a domniei lui arbitraru asupra nemaghiariloru aerulu, cá si candu ar' fi exercitata de cátra ómenii acestora. Si asié se esplica amar'a satira, cá se nu dicu blasfemia, cá ómeni de o intielegentia problematica si de unu caracteru si mai problematicu, plév'a tierii in ceea se privesce moralitatea si facultatile spirituale, se aiba obrasnicia de a representá statulu in teritoriile nationalitatiloru, gratia intielepitiunei si lealitati d-lui ministru-presiedentu. E lucru fórté evidentu, ca in chipulu acest'a si cu astfelu de elemente nu se potu face cuceriri morale! Fara indoiála o astfelu de administrare nebasata pe moralitate compromite nu numai pe ministru si pe guvernulu respectivu, ci si — cu durere constatezu — chiaru statulu unguurescu; si astfelu nu este nimicu in viatia nóstra publica ceea ce se para asié de in contr'a statului, decatu politic'a d-lui ministru-presiedentu fačia de nationalitati.

Onorata camera! Ori si catu asiú condemná procedur'a regimulu fačia de nationalitati, totu nu me potu oprí a nu constatá, ca nu suntu pe deplinu invoitu cu modulu cum tractéza d-lu deputatu Polit de atatia ani cestiunea nationalitatiloru.“

Aici obiectéza Zay lui Polit, cá nu este destulu a se presentá din timpu in timpu in dieta cu câte o vorbire academica, ci cá trebue se remána pe locu si se caute a indreptá „prin conlucrare comuna“ nefast'a situatiune. „Numai prin o intielegere leala si calma, numai prin incredere reci-proca se póte resolvá favorabilu cestiunea nationalitatiloru, care in adevveratulu sensu alu cuventului este unu „bonae fidei negotium“. „Unui membru alu dietei unguurescu nu-i este iertatu a lucrá pe altu terenu, decatu pe acel'a alu intielegerei comune conformu constitutiunei.“

Oratorulu 'si esprime mai departe credintia s'a, cá nu toti Ungurii cugeta si lucra cá primulu ministru. Esiste o partida, dice elu, care nu si-a uitatu de cuvintele lui Deak:

„Faceti-i se le placa impregiurarile din Ungari'a“ si care in adres'a ei, presentata de contele Albert Apponyi, a disu: „Numai déca regimulu va observá drepturile, ce conditionéza prosperarea intereselor materiale si de cultura ale cetatianiloru, numai si numai astfelu statulu unguurescu 'si va puté castigá stima si simpathia; in chipulu acest'a

se va desteptá consciintia comunitatii de interese intre deosebitele popóro ale Ungariei si aceste popóre se voru contopi intr'o singura natiune politica, ceea ce este isvorulu puterei statului nostru.“

„De óra-ce amu firm-a sperantia“, dise Zay sfersindu — cá opositiunea moderatata este conscia de indatoririle morale ce suntu legate de aceste declaratiuni si promissiuini, si cá la timpulu seu va preface vorb'a in fapta — de óra-ce suntu invoitu cu ideile desfasurate in acestu proiectu de adresa in ceea ce privesce chiamarea statului nostru si midilócele pentru indeplinirea acestei chiamari: din aceste motive, dicu, nu voru votá pentru proiectulu de adresa alu majoritatii, ci pentru celu presentatu de onorabilulu meu colegu, Albert Apponyi! (aplause in centrulu stangu).

Romani'a si Bulgari'a.

Su titlulu acest'a publica „L'Indépendance Roumaine“ o scrisóre ce i-o adreséza d. P a n t a z i G h i c a si prin care acestu onor. d. deputatu desminte formalu asertiunile — cum dice densulu — „de totu false ale diarului bulgaru „Vocea Bulgariiei“ privitóre la scól'a romana din Turtucaia s. a. D. Ghica scrie intre altele:

„...Faptulu selbaticu de a fi inchisu scolile si bisericile romane, nu s'a comisu de cátra guvernulu bulgaru numai in Turtucaia elu s'a comisu in tóte orasiile, in tóte satele Bulgariiei; preotii romani au fost goniti din bisericile nóstre si au fost inlocuiti pretutindeni cu preotii bulgari, si pretutindeni s'a substituitu instructiei in limb'a romana, instructia in limb'a bulgara; eu am vedintu acést'a, cu ochii mai ceea ce insémna a fi vediutu, si am conversatu insu'mi cu professori si cu preotii deveniti nomadi, portandu desagii in spate si fugindu din Bulgari'a cu familiile loru, nu numai pentru cá li s'a luatú panea de tóte dilele ce-o capetan dela scól'a si dela biseric'a romana, ci si spre a scapá de reau'a tractare si de persecutiunea, a carora victime nevinovate devenisera in Bulgari'a.“

Déca s'ar' aflá vr'unu necredinciosu, d. Ghica ilu róga se mérga la fačia locului spre a se convinge apoi adauge:

„O deputatiune compusa de preotii, de professori si de notabili romani din mai multe localitati s'a dusu la Sophia spre a protestá contra acestoru fapte barbare; ministrulu a primit'o cu ingamfare, si a mersu pèna a amenintia cu forti'a pe profesorii, si preotii romani. Amu avutu onórea de a vedé acést'a deputatiune pe vaporu; ea mergea la Rusciucu spre a 'si incercá din nou noroculu.“

„In ceea ce privesce „reciprocitatea“, propusa de ministrulu Bulgariiei guvernului romanu, acést'a dovedesce simplamente, cá ministrulu bulgaru nu cunóscé institutiunile Romaniei, nici conduit'a guvernului nostru; esistintia bisericiloru si a scóloru bulgare, conformu cu conditiile pretinse de legile nóstre, este asigurata in Romani'a ipso jure et ipso facto prin constitutiune si prin sentimentele de tolerantia si umanitate ale natiunii romane. Guvernulu romanu s'ar' poté mandri, aratandu aprópe in fiacare localitate din Dobrogea câte o scóla si câte o biseric'a exclusivu bulgara... si totusi nu 'i a venitu la noi nimeni in minte de a goni vr'unu preotu séu vr'unu professoru bulgaru. . .

„Vedeti dér“, finesce d. Ghica, „cá lucrurile stau cu totul altfelu, decatu cum le presenta „Vocea Bulgariiei.“ Conduit'a guvernului bulgaru fačia de Romani'a nu perde absolutu nimicu din gravitate s'a. Noi asteptamu dela reprezentantulu nostru in Sophi'a cá va avé o atitudine demna, totu atátu de amenintiatória fačia de guvernulu bulgaru, cum este atitudinea acestuia cátra Romani'a. Europ'a civilizata va judecá si se va prouuntia intre unu guvernulu luminatu si unu guvernulu, care comite acte cá cele semnalate.“

Apelu.

Este sciutu, cá factorii principali ai progresului unui popóru sunt educatiunea si instructiunea.

Nu incape indoiála, cá de candu soiritulu timpului a mai usioratu si sórtea popóruului romanu din Austro-Ungari'a, acést'a se afla in progresu continuu. Cu privire la factorii amintiti inse, trebue se constatamu, cá acelu progresu este inca unilateralu.

Din institutiunile de cultura, câte s'au creatu pèna acum la romanii din Austro-Ungari'a, aprópe totulu este menitu pentru seculu barbatescu si si nimicu pentru crescerea si instruirea femeii.

Relele, ce aduce acést'a dispropórtiune in crescere, le vedemu dilnicu in societatea romana. Er' numerulu mare de fete romane, care se afla astadi pela mai tóte institutitele si scólele straine si care ilu vedemu crecéndu din anu in anu, spre daun'a educatiunei nationale, — reclama imperiosu infiintarea de institute romane pentru fetele nóstre.

Damele romane din Sibiiu, voindu a contribui partea loru modesta la ajungerea acestui scopu mare, s'au asociatu intro „Reuniune a femeiloru romane din Sibiiu“, cu scopulu mai de aprópe: de a aduna unu fondu pentru infiintarea in Sibiiu a unui *instituto romanu de crescere pentru fete*, impreunatu cu internatu si intocmitu asié, cá elu se póta corespunde tutóru intereselor de educatiune ale familielor romane chiaru si din locuri mai indepartate.

Dupa stabilirea definitiva a statutelor reuniunei, acést'a in adunarea generala din 8 Iuniu a. c. s'a constituitu, alegéndu-si comitetulu din urmatórele Dómne:

Ioana Badila, Minerva Brote, Maria Cosma, Eleutera Cristea, Iudita Macelariu, Alesandrina Mateiu, Ana Moga, Iosefina Paschevici, Elen'a Pop Baronesa, Elen'a Popescu, Maria Rosca, Irena Trombitasiu. Ear' de barbati de incredere s'au alesu in sensulu statutelor urmatórii Dómni: Iacobu Bologna, Parteniu Cosma, Nicánor Fratiesiu, Davidu Baron Ursu.

Comitetulu reuniunei s'a constituitu alegéndu pe Maria Cosma de presidenta Ioana Badila vice-presidenta, Visarion Romanu de secretariu si Aurelie Brote de casarin.

Subsemnatulu comitetu isi incepe deci cu adiutorulu lui Dumnedieu activitatea s'a, apelandu prin acést'a la tóte femeile si la toti barbati romani, carii póta in inim'a loru viulu interesu alu progresului romanescu: ceréndu-le concursulu la urmárea scopului reuniunei nóstre de interesu generalu, si rugándu-i, a contribui la crearea fondului reuniunei prin inscriere de membri, cum si dupa impregiurari prin celelalte midilóce indicate in §. 7 alu statutelor reuniunei, de urmatorulu cuprinsu:

„§. 7. Fondulu reuneunea de forméza:

a) din contriburirile membriloru reuneunei de tóte categorile;

b) din veniturile petreceriloru, concertelor, prelegeriloru, sortituriloru si espositiuniloru ce se voru arangia in favórea reuneunei;

c) din ereditatiile, légatele si donurile, ce 'i se voru face;

d) din colectele, ce se voru intreprinde in favórea ei.“

Statutele reuniunei si formulare de dechiaratiuni pentru inscriere de membri, se gasescu pe la colectanti reuniunei din tinuturi, si la cerere se tramitu dela comitetu ori unde prin posta franco.

Contribuirile cum si corespondentiele in afacerile reuniunei sunt a se adresa: „Comitetulu reuniunei femeiloru romane din Sibiiu“ (Nagy-Szeben).

Persónele, care ar' binevoí a se insarcina cá colectanti ai reuniunei, sunt rugate a ne incunoscintia.

Fiindu-ca unu popóru, care voiesce se inainteze pe calea civilizatiunei, trebue se se gandésc'a astadi seriosu la imbunatatirea educatiunei fetei, — terminamu cu sperantia viua, ca sororile nóstre, ca fratii nostri voru grábi a'si contribui fia-carele obululu seu la marea opera a

E d u c a t i u n e i f e m e e i r o m á n e !

Sibiiu, in Octobru 1881.

Comitetulu reuniunei femeiloru romane din Sibiiu.

Maria Cosma m. p.
presidenta.

Visarion Romanu m. p.
secretariu.

Conspectulu premiatiloru la espositiunea romana din Sibiiu 1881.

(Urmare.)

Premiulu class'a III.

a) diploma de recunoscintia.

61. Danu Florentina, covoru, Borgo-suseni. 62. Danila N. Rafta, diferite lucruri, Mohu. 63. Danila George matasa, Racoviti'a. 64. Dancasi Al. Sore, diferite lucruri, Resinari. 65. Dancasi B. Mari'a, diferite lucruri, Resinari. 66. Dancasiu Mari'a siurtie, Resinari. 67. Decei Amalia, covoru, Hambai

68. Diamandi M. Mari'a, Brasiovu. 69. Dicu Nicolae, papucariu, S. Sebesiu. 70. Dorca Ioanu, ceara, Satulungu. 71. Dobrota Eva, diferite lucruri. 72. Dusioiu Agnes n. I. Manole, fația de perina, Brasiovu. 73. Dragomiru P. Mari'a, diferite lucruri, Mohu. 74. Droc Nicolae, luminari, Resinari. 75. Dubesceanu Ioanu, corfe, Odvosi. 76. Fagarasianu George, cococariu, Naseudu. 77. Fagarasiu Ioanu, cococaru, Lipov'a. 78. Filepu George, vinuri, Tusnad. 79. Filepu Alesandru, vinuri, Abrudu. 80. Frorian Ana, diferite lucruri, Racoviti'a. 81. Fometescu Mihaiu, cococariu, Oraviti'a. 82. Fulea Ioan, spirituose, Ludosiu. 83. Goga Aureli'a, diferite lucruri, Resinari. 84. Gyenge Mariti, covoru, Sacelu (Marmati'a). 85. Grideanu P. Mari'a, perina de canapea, M. Osiorheiu. 86. Haler Dumitru, cococariu, Resinovu. 86. Haliti'a Iliana, catrintie, Sangiorsu. 88. Hambasianu Petru, Sora, diferite lucruri, Resinari. 89. Hanzu Ioana, panzarii, Cacova. 90. Hasfalian Nicolae, secure, Bistritia. 91. Hentesi Ana, fație de perini, Ogna. 92. Hódrea P. Dobra, miere si ceara, Resinari. 93. Hodoru Corneli'a, panzarii, Strimtura (Marmatia). 94. Horsia Ana, brodarii, Sighisióra. 95. Indre Alecsandru, pantofariu, Beiusiu. 96. Iosofu D. Mari'a, diferite lucruri, Tilisica. 97. Ioandrea Mari'a Nic., costumii femeescu, Sibiu. 98. Iuba Ioachim, pantofariu, Resitia. 99. Iuga C. Victori'a, covoru, Brasiovu. 100. Istrate Elisabet'a, culme, Boitia. 101. Istrate Elen'a, diferite lucruri, Boiti'a. 102. Lapadatu Mari'a, covoru, Topércea. 103. Lascu Nicolae, cismariu, Salisce. 104. Lungu Stana Maniu, diferite lucruri, Resinari. 105. Macelariu Ana, diferite lucruri, Mercurea. 106. Man Ernestina, panzarii, Desiu. 107. Manole Paraschiva, postavu, Satulungu. 108. Maniu Victor, grâu, Bai'a-mare. 109. Manoilu Ioanu, rachiu de prune, Fofeldea. 110. Marzuchi August, planuri, Blasiu. 111. Marincasi Iulian'a, covóre, Miresi. 112. Mari'a Elisabet'a, covóre, Sàngiorzu. 113. Macsim Dumitru, cismariu, Timisióra. 114. Mera George, pantofariu, Sibiu. 115. Miclaus N. Mari'a, panzarii, Tilisica. 116. Mihali Dumitru, cococariu, Beiusiu. 117. Miclea George, scaune, Balugani. 118. Mihaiu Ioan, pantofariu, Sibiu. 119. Mihaly Mari'a, covoru, M. Sigetu. 120. Mihailoviciu Albert, vinuri Siria. 121. Milea Stefanu, ceara, Tilisica. 122. Mircu Iulia, covoru, Lipov'a. 123. Misiciu Petronela, icóna de margele, Aradu. 124. Mitrea C. Sora panzaturi, Resinari. 125. Noga Stefanu, pesmeti, Sebesiu. 126. Moldovanu I. Maria, haine, Cernatu. 127. Moraru George, olariu, Beiusi. 128. Morariu Ioanu, pictoru, Saliste. 129. Munteana I. Mari'a, preoteasa, diferite lucruri, Gurariului. 130. Murasian Grigore, cismariu, Alba-Iulia. 131. Neagoe Veturia, dantele, Brasiovu. 132. Nedela Mari'a, diferite obiecte, Dobârca. 133. Nemesi Alecsandru, pantofariu, Clusiu. 134. Oncescu I. Florica, diferite lucruri, Raheu. 135. Onececiu Ana I., Fundata. 136. Onececiu Ana, invelitóre, Fundata. 137. Opresi Dumitru, plapoma, Brasiovu. 138. Oprisiu Nicolae, grâu, Siura-mare. 139. Palade Florica, cânteculu ginteii latine brodatu. 140. Pandrea Paulina, modeluri de cursutu, Siomcuta-mare. 142. Pap Ioanu, sumanu, Buntesti. 143. Parcalab Grigore, cornetiu, Bistriti'a. 144. Piticiu Ioan, pantofariu, Lipov'a. 145. Persiciu Elórea, covoru, Resinovu. 146. Persinariu Eugeni'a, camesi, Brasiovu. 147. Petran Toni, discuri, Clusiu. 148. Popu Emili'a, plapoma, Jilau. 149. Popu Veronic'a, masaritia, Tresnea.

(Va urmá.)

Diverse.

(Palavre populare.) Russii se róga tóta nóptea lui sfântulu Nicolai, sè le ajute, cá se prade salb'a dela gátulu sfântei Preciste. — Tiganiiloru cându le vine fómie fluera. — Evreii cându n'au ce face, numera pe degete „fasi sicátiala“. Polonii cându suferu mai multu de saracia, atunci spunu despre bogatiile si aristocrati'a familiei! — Grecii se gandescu la portocale si manánca dovleacu. — Anglesii se uita la unu paiu 30 de ani, pèna ce d'abia spune ce au vediutu. — Francesii scapera si din ghiatia si din fumu. — Italianii nu manánca branza, pèna ce n'o vedu cá incepe se fuga din strachina. — Serbiloru si Bulgariloru nici dulcèti'a nu le place fara cépa. — Románii se uita la toti cei din préjm'a loru, si la toti le spunu, cá „nu'su cá ómenii.“ E. Baican.

(„Timpulu“.)

Invitare.

Despartiemèntulu I (Brasiovu si Trei-scaune) alu „Associatiunei transilvane pentru literatur'a si cultura poporului romanu“ 'si va tiné adunarea generala de estimpu la Brasiovu in sal'a gimnasiului rom. Dumineca in 25 Octobré st. v. la 10¹/₂ a. m. La acést'a adunare suntu invitati membrii „Associatiunei“, in prim'a linia cei 'din acestu despar-

tiementu, precum si toti amicii literaturii nationale si ai culturii poporului nostru.

Brasiovu, 17 Octobré 1881.

Iónu Petricu Iosifu Maximu
prot. direct. desp. not. alu desp.

Póme ernatice

150—200 hectolitri mere si pere de soiulu celu mai nobilu se vendu cu ridicat'a séu in cantitati mai mari in Réten langa Sighisióra. 1—3

Anunciu.

Trunchi tari de nucu se canta spre cumperare.

Richard Hentze.

1—3 Firestraie cu vaporu.

Nr. 9921/1881.

Publicatiune.

Dreptulu atribuitu comunei urbane Brasiovu spre incassarea acciselor si a taxelor de consumare de pe fluiditatile contienetóre de alcoolu, produse séu transportate pe teritoriulu brasiovénu, si anume de pe:

- Vinu si mustu de tóte specialitatile.
  - Miedu;
  - Bere de orice specialitate;
  - Spirtu, vinu-arsu, spirituose si de pe tóte productele produse din aceste fluiditati precum: rumu, liqueur, rosoglio ect.;
  - Vinu-arsu françuzescu;
  - Otietu, Otietu duplu si spirtu de otietu;
  - Tóte fluiditatile alcoolice aci specialu neamintite séu obveniente sub diferite numiri;
- au de a se arendá conformu conditiuniloru de oferte si arenda aprobate de loculu mai inaltu pe urmatorii 5 ani, incependu cu 1. Ianuariu 1882.

Luni in 21 Novembre 1881 prin oferte in scrisu.

Doritorii suntu invitati de a 'si preda offertele in scrisu sigilate si prevediute cu unu vadiu de 5% computatu dupa summ'a anualu de arenda, primarulu comunei Brasiovu in biroulu seu din Uliti'a Caldalariloru Nr. 519 etagiulu I. in 18, 19 Novembre a. c. dela 3—6 óre dupa prandiu si in 21 Novembre a. c. in órele antemeridiane dela 9—12.

Pe langa acésta se mai observa, cumcá dupa 12 óre la prandiu a amintitei dile ultime nu se mai acceptéza nici unu ofertu.

Vadiulu póte consta in bani gat'a in prescrieri de datorii de statu (Staatsschuldverschreibungen) prevediute cu cuponi, in harthii pretiöse acceptate de banc'a austro-ungara, séu in depositu la institutul de pastrare din locu, la reuniunea din locu de anticipatiune, la prim'a banca transilvana in Brasiovu, séu in obligatiuni ale institutulu din locu de amanetare.

Ofertele asternute au se contiena dechiaratiunea, cumcá oferentiloru le suntu cunoscute conditiunile de oferte si arenda, cumcá ei se supunu pe deplinu acelor conditiuni, notificandu in cifre si litere sum'a anualu de arenda.

Arend'a anualu de pèna acum a fost solvita cu suma de 80,050 fl.

Deschiderea ofertelor asternute se ecsoperéza Luni in 21 Novembre 1881 dupa prandiu la 3 óre de càtra o commissiune aflatória in casa sfa-tului, carea are se retiena vadiulu acelaia care va oferi mai multu pe candu celelalte au de a se reda oferentiloru indata.

Celu ce va oferi mai multu este obligatu cá, dupa pertractarea de oferte, se reintregeasca vadiulu depusu pèna la 10% in decursu de 24 de óre, dandu afara de aceea, in decursu de o luna dupa aprobarea rezultatulu de oferte, o legala sigurantia, corespundetóre arendeii de o jumata de anu.

Conditiunile de oferte si arenda, cari contienu si tarif'a acciselor si a taxelor de consumare, sunt depuse la oficiolatu economicu urbanu din uliti'a Caldalariloru Nr. 519. etagiulu alu II-lea in órele ordinare de oficiu spre asaminare si decopiere. Aceste se publica cu aceea observatiune, cumcá rezultatulu pertractarei de oferte are se fia aprobatu de representanti'a urbána.

Brasiovu in 18 Octobré 1881.

Magistratulu urbanu.

2—3

Cursulu de Bucuresci

dela 16/28 Octobré 1881.

Valori	Scadenti'a Cupónelor	Cum-pera	Vinde
5% Rent'a Romana	1 Apr. 1. Ort.	89. ¹ / ₂	90. ¹ / ₄
6% Oblig. de Stat. convert. rurale	23 Apr. 23 Oct.	102.—	102. ¹ / ₂
8% Oblig. domeniiale 1871	1 Ian. 1 Iul.	—	—
6% Oblig. càiloru fer. rom.	1 Iuliu	103.—	104.—
7% Serisuri funciare rurale	1 Iul. 1 Ian.	102. ¹ / ₂	103. ¹ / ₂
7% „ „ urbane	idem	101. ¹ / ₂	102. ¹ / ₂
8% Imprum. municipalu	idem	106. ¹ / ₂	107. ¹ / ₂
Oblig. casei de pensiuie (lei 300, dobènda 10 lei)	1 Maiu 1 Nov.	230.—	235.—
Losuri municipale (20 lei)	cu premie	29. ¹ / ₂	31. ¹ / ₂
Act. Bancei-Nationale rom.	1 Ian. 1 Iul.	1790	1795
Auru contra argintu		¹ / ₂	1
Auru contra bilete hipotec.		¹ / ₂	1
Auru contra bil. de Banca nat Florini Val. Austr.		¹ / ₂	1
		2.14—	2.15—

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 31 Octobré st. n. 1881.

Rent'a de auru un-gara	118.80	Imprumutulu cu pre-miu ung.	122.—
Imprumutulu cailoru ferate ungare	131.50	Losurile p. regularea Tisei si a Segedin	111.25
Amortisarea datoriei cailoru ferate de ostu ung. (1-a emisiune)	90.20	Rent'a de harthia aust.	76.40
dto. (II-a emisiune)	108.—	„ de argintu „	77.50
dto. (III-a emisiune)	96.25	„ de auru „	93.70
Bonuri rurale ungare	99.25	Losurile din 1860	132.50
dto. cu cl. de sortare	98.—	Actiunile banceiaustr.-ungare	829.—
Bonuri rurale Banat-Timis.	98.—	„ bancei de creditu ungare	361.75
dto. cu cl. de sortare	97.50	„ bancei de creditu austriace	365.—
Bonuri rurale transil-vane	99.—	Argintulu	—
„ croato-slav.	99.—	Galbini imperatesci	5.59
Despagubirea p. dijm'a de vinu ung.	95.75	Napoleon'd'ori	9.37
		Marci 100 imp. germ.	57.95
		Londr'a	118.45

Zambach si Gavora.

Fabrica de vestminte si requisite bisericesci de ritu latinu si grecu in Budapest'a, strada Vatiului, Váci utca Nr. 17.

Falonu séu Odàjdii, Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachinu, prapori. Tóte felurile de stéguri, si pentru societati industriale (si pentru pompieri) Covoru pe altariu,

potiruri, Pietohlebница, cadelnitie, Pacificalu, candelde de altaru, policandre pentru biserici, Ripide, Chivotu, càrti de Evangelia etc. etc.

Comande se efectuescu promptu. — Obiectele, cari nu voru conveni, se voru schimbá cu altele. 8—30

Editoru: Iacobi Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipograf'a: Ioanu Gótt si fiu Henriou.